

Žalostna božičnica na Jesenicah

Kranjska industrijska družba hoče ustaviti svoje obrate

Jesenice, 5. dec.

Zaznali smo, da bo pod pretezo, češ da manj-ka naročil in da je gospodarska kriza, z dne 10. t. m. Kranjska industrijska družba odpovedala delo vsemu delavstvu in ustavila svoje obrate. Ker imajo delavci 14dnevno odpoved, bodo tedaj 24. decembra t. l. brez službe. To je ravno za božične praznike.

Ze leto dal poskuša podjetje uspeti z znižanjem plač, kar se mu pa do danes še ni posrečilo. Sedaj je porabilo zimo, ko je manj naročil in hoče

na vsak način prisiliti delavstvo, da se ukloni. Vse to je samo igra, ki se igra na račun ubogega delavstva. Tako bi naj sledili sedaj tudi jeseniški kovinarji trboveljskim rudarjem. Koliko časa bo še kaj slabejšega mogoče? Delavstvo je sprejelo to vest z velikim ogorčenjem in vlada na Jesenicah vseplošno razburjenje.

Javni shod vsega delavstva, ki se je vršil v petek, dne 4. decembra, je izvenel v ogorčenem protestu proti načinu izrabljanja delavstva, ki ga hoče sedaj izvesti KID.

Iz globočine kličem k Tebi, Gospod!

Ob rudarskem prazniku sv. Barbare

Večerni mrak... V tisočih in tisočih lučkah žari industrijski revir. Pošastno štrlijo navzgor stebri črnih dimnikov, hrumijo in puhajo lokomotive ob škripanju zavornic vozov. Nad vsem pa se plazi črna koprena vzdusljičnega dima in nočna temina. Visok tam zgoraj v nedoglednih višavah lesketa zvezdnato nebo. Milijoni in milijoni zvezdic blestijo kot dragoceni kamni, biseri Stvarnika-Boga. Toda, kaj je človeku danes mar za azurno nebo in njegovo lepoto, kaj za Njega, ki je lučke neba, zvezde bliščeče zgoraj prižgal? Zavrgel je človek sveta vse misli na to, kakor tudi staro lešerbo, ničvredno petrolejko, ki ne spada več v moderni salon. Da, nekoč v starih časih je svetilo človeštvu nebo, bil mu je vodnik Bog, toda sedaj človek tega več ne potrebuje. Sam si je naredil svoje nebo, svoj firmament in na njem sebi prižgal svetle zvezde — žareče žarnice, nekoliko metrov nad zemljo. Višje gor ne gre njegovo hrepenenje, noče več v dalje brezkončne. Božjih nebes, zvezd neba, luči božje, ne, ne, tega ne mara. Kaj naj počne moderni svet še z božjo lučjo? On ima dovolj svoje luči. Tisoči in tisoči električnih žarnic... luči modernega sveta.

In v svetlobi teh bleščečih človeških luči! Ali vidite v njihovem sijaju in žaru veliktansko množino sjašastih krtov? Ali jih vidite, bratje, ko odhajajo? Stotine in stotine od njih izginjajo z mirnimi pogledi v mračne globine. Zujlave so njihove dlani, turoben je lesk njihovih oči. Oh, kako tekaajo in kopajo, rujejo in rijejo, da iztisnejo zadnjo moč iz sebe po podzemeljskih hodnikih! Trikrat na dan jih pleza tretjina med njimi do smrti izžrpana ven na površje. Ubogi, ubogi človeški krtje!

Čuj: Prokletstvo strojev, ki hreščejo v noč, in kramrov takt, in živčen lopat, in jak srea in trda pest, ki koplje kruh, oj kruh krvavi!

In Bog je rekel Adamu: zemlja bodi prokleta zaradi Tvojega greha. V potu svojega obraza boš jedel svoj kruh.

O, Adam, Adam, naš praoče, poslušni! Tukaj se potijo in trpijo Tvoji otroci v svetu, ki je nižji kot oni, od Boga prokleti, pehaajo se, dokler se ne zgrudijo, dokler jim trda ruda ne izpije moči in ne preidejo v zemljo, iz katere so izšli.

Ure in ure se je ubijal rudar v podzemski tesnobi, deloma ležeč na hrbtu, deloma na strani. Težko mu lega na prsi prah globin, po ušesih mu šumi vrtnanje svodra, pokanje težkih skladov umazanega premoga. V ozkem rovu ležečemu naenkrat roke prenehajo od dela, z dlanjo poseže po mračni steni. Občutek bridkosti mu pretrese dušo in prodir v globino njegovega bitja... Moj Bog, moj Bog, ali res še živim?... Ali je to... sedaj... res... še življenje?... Oh, življenje?! In kaj je potem

Iz Belgije se vračajo

V 38 dneh peš do Maribora

Maribor, 5. decembra.

Čez državno mejo v Št. Ilju prihajajo zadnje dni popotniki, katerim se že oddaleč pozna na obrazu in obleki beda in pomanjkanje, na izmučenem in počasnem koraku pa dolga pot, katero imajo za seboj. Ko prestopajo mejo, se jim obraz zjasni, novo upanje jih prešine, ko imajo za hrbtom tujino, ki jih je razočarala. Naši rudarji in delavci se vračajo domov iz Belgije, ki jih odpravlja proti domu kot nadležne goste, ker nima zanje več dela in kruha.

Spremenljivo vreme je čas katarjev dihalnih organov. Obolenja dihalnih organov so zelo nadležna in postanejo tudi dolgotrajna, osobito, ako jih anemirjate. Zato pričneite z zdravljenjem takoj na sledeči najbolj enostaven in uspešen način: Popijte dnevno dve do tri čaše ogrete **KADENSKÉ ZORAVILNE VODE** ali same ali pomešane s toplim mlekom.

smrt?... Ta moj prostor tukaj v rovu, oh, ali je to kaj drugega, kakor ležanje med štirimi stenami v grobu na pokopališču? Bolj mehko, kakor jaz, imajo mrtvi svojo posteljo in njihova ne leži niti v tako strašnih globinah. Mirno in pokojno spe, ne drami jih kolesja šum, ne piš siren, ne muči jih več smrtni strah, ni treba več se jim potiti in trpeti, ne pehati, se mučiti. Toda jaz tukaj — moj Bog, ali je to res življenje in ono smrt?...

Toda bliskoma mu zažari žarek v njegovi duši, žarek, ki je svetlejši in jasnejši od luči in leska njegove jarnišice, motne svetilke. Temne misli, mračna otopelost zbeži, njegova duša in njegovo srce se napolni z božjo sladkostjo in upanjem, miloba mu zjasni sajasto čelo. Kladiivo izpusti iz krvavo žuljavih rok, sklene svoje trde dlani in moli:

O, moj dobri Oče tam zgoraj, v žaru nedosegljive luči!... Iz globočine kličem k Tebi, Gospod... Iz globine te zemeljske krogle... a tudi iz globine svojega srca... Trdo si sodil Adama, nesrečna je bila njegova obsodba za njega in za nas. Toda njegov in naš greh sta bila še hujša za Tebe. Toda prizanesi, Gospod, usmili se omahljivih človeških otrok!

Iz globine se dviguje hrepenenje mojega srca v Tvoje božje višine, kjer Ti stanuješ. Iz groznih temnin mračnega podzemlja žejam po luči Tvoje ljube Očetovske hiše.

Iz globine, kjer točim krvavi pot, kličem k Tebi, Gospod! Poslušaj glas moje prošnje! Moja duša upa v Te, dobri Gospod! Od jutranje zarje do nočnih temin zaupa Tvoje ljudstvo v Tebe. In Ti boš rešil svoje uboge trpečne sinove iz trde življenjske usode!

Iz globočine kličem k Tebi, Gospod... Iz te bedne globine Te prosim za sebe in za moje ljubljene tam zgoraj; za ženo, tovarišico zvesto, ki mi je opora trnjevih dni, za brate in sestre mile, za otroke nedolžne, za katere bi dal zadnjo kapljico svoje srčne krvi. Glej, dan za dnevom me ti prikakujejo v strahu in trepetanju, so v skrbeh za moje življenje. Bodi Ti njihov dvojni Oče v vseh urah, ko jaz tukaj spodaj za nje trpim. Ti si Gospod življenja, ohrani me njim, da ne bodo uboge sirote!

Iz temnih globin ječim in vzdihujem... Oče, Stvarnik naš, Ti nisi naših oči ustvaril samo za luči iz človeških rok. Ti nisi naših src naredil, da bi bila in utripala v podzemeljskih rovi! Daj, da se vendar naše oči odprejo za večno lepoto, daj da se naše zmučeno srce odpočije v Tvojem nežnem naročju.

Gospod, moje izkušene ustnice Te prosijo, ne pozabi njih, ki živijo in se pehaajo v svetu, ki leži niže, kakor oni, ki si ga Ti prokleli! Pomagaj Ti, da bomo imeli kruha mi in naše družine. Saj hočemo biti Tvoji...

Sveta Barbara, rudarjev zavetnica, izprosi moči, za težke nam dni...

Požar

Šoštanj, 1. decembra.

Požar uničil gospodarsko poslopje. Jedva po par dnevnem presledku, ko je v nedeljo 29. novembra zgorel Vernogov skedenj v Velenju, je v sredo zvečer plat zvona zopet naznanil požar. Gorelo je gospodarsko poslopje posestnika Lužnika, p. d. Spica v Lomu. Razen živine niso mogli rešiti ničesar in tako so posestniku poleg poslopja zgoreli tudi poljski pridečki. V veliki nevarnosti so bili tudi sosednji, večinoma s slamo kriti objekti, ki pa so jih varščani z močnejšim streb in z velikimi napori rešili. Kako je ogenj nastal, dosedaj še ni znano.

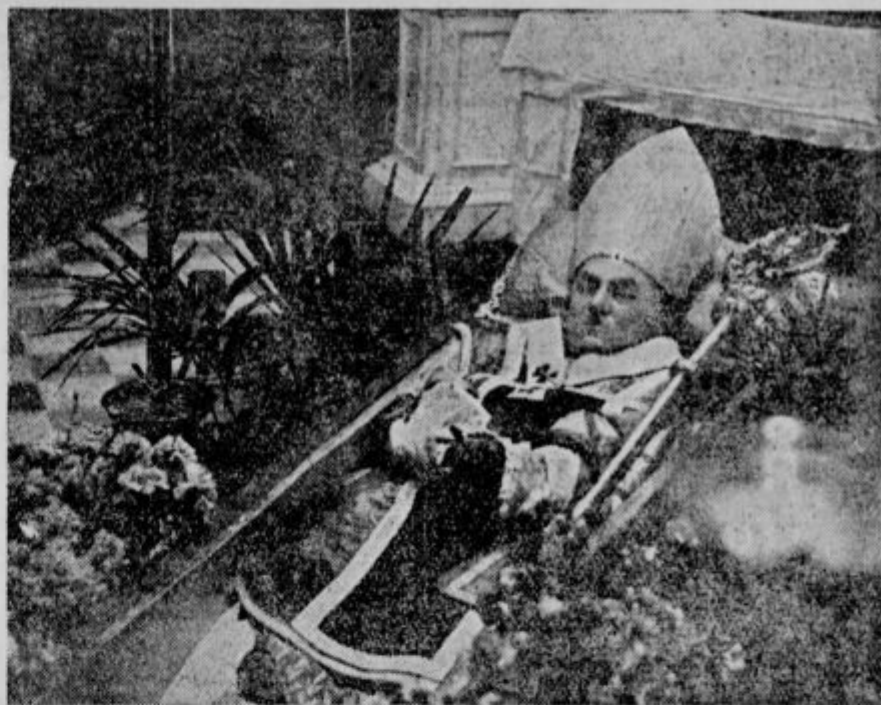
Namakanje s "Henko"
je enostavno in poceni!

Namočite perilo zvečer v Henkovi raztopini in jutraj je razmočena vsa nesnaga. Oglejte si Henkovo raztopino po uporabi! Strmeli bode, koliko nesnaga vsebuje ta raztopina. Tudi za omehčanje trde vode in čiščenje vobče je "Henko" jako priporočljiv.

Henko soda za pranje in čiščenje

Nadškof dr. Sedej na mrtvaškem odru

Dva okostnjaka v gramozni jami

Kranj, 4. decembra.

V Kranj je te dni dospela vest, da so delavci, ki so na posestvu g. Drakslerja, posestnika in gostilničarja »na Laborah« **ob državni cesti v Ljubljano kopali pesek, našli ostanke dveh okostij. Dasiravno se je to zgodilo že pred enim mesecem, pa še oblasti tega niso vedele in so orožniki šele včeraj in danes vršili preiskavo. Prej tega nihče oblasti ni prijavil. Dejstvo pa je sledeče:**

Južno in vzhodno od Drakslerjeve domačije se nahaja velik travnik, kjer je bila še pred 50 leti njiva. Ravno na robu sredi travnika, kjer teren nekoliko pada, kakih 50—80 m od drž. ceste v Ljubljano je gramozna jama, kjer so letos koncem oktobra kopali gramoz. Na površini se nahaja do kakih 50 cm prst, spodaj pa je debela plast samega vodnega peska, ki ga je v pravadnih časih naplavila Sava. Pri kopanju te gramozne jame so tedaj delavci najprej našli še v prsti lobanjo in nekaj kosti, katere bi prisodili velikosti okrog 12 let starega otroka, globlje v pesku pa lobanjo in kosti, za katere so sklepali, da so od ženske, ker so našli poleg tudi ovrtnico iz roženčevu podobnih jagod ter prstan in uhan. Ženska lobanja je imela še zelo lepe in dobro ohranjene zobe v čeljustih.

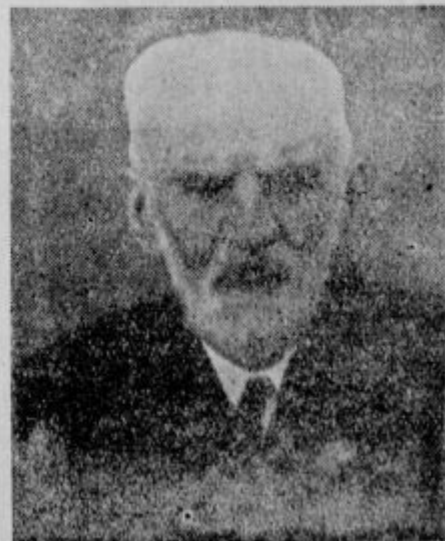
Voščimo vesele praznike!

Družba »Proda« **nudi izjemne cene za Božič:**

Orehova jedra
Zaklana perutnina
Pitani purani, gosti
Piščeta
Karfižole
Rž (boljši)

Oglejte in naročite čimprej za Božič v našem skladišču v Prečni ulici 6 ali na naši stojnici na trgu

Nastane vprašanje: Od kod to okostje? Ali se je zgodil zločin? Kakor se spominjajo domači na Laborah in na podlagi pripovedovanja njihovih prednikov, ni v tem kraju bilo zločina, ki bi bil povzročil, da sta izginili dve osebi. Izjema bi bila mogoča v vojni, ko so ta travnik imeli zasedeni vojaki. V tedanjih nemirnih časih bi bilo mogoče vtihotapiti na travnik ta dva mrliča. Več jasnosti bi pokazalo dognanje, koliko let so te kosti v zemlji. — Doedanja preiskava ni prinesla nobenega izhoda. Okostje se še danes nahaja pod snegom tik gramozne jame. Prav bi bilo, da se ostanke pokopljejo v blagoslovljeni zemlji. Sploh pa pravijo, da je ta teren bogat na sličnih izkopanih.

† Frane Ottoničar iz Begunj pri Cerkljici, ki je pred kratkim umrl v starosti 81 let. Bil je nad 30 let vnet »Slovenec« **naročnik.**

Četrta mušketir - hrabri D'Artagnan

V Ošu (Auch) na Južnem Francoskem, départementu Zher (Gers), je minister za javna dela Gaston Gerard svečano izročil javnosti nov spomenik, delo priznanega kiparja Michelleta. Stevilna množica, z vročim, pristno gaskonskim navdušenjem, je pozdravila bronasto podobo znamenitega rojaka D'Artagnana, ki je živel pred 300 leti in postal največji junak zgodovinskih romanov Aleksandra Dumasa-očeta.

Dumas, izredno plodovit pisatelj, je spisal tekom svojega dokaj kratkega življenja nad tisoč knjig, ki so še vedno priljubljene čtivo najširših ljudskih slojev. Odlikoval se je po pravilni bogati domišljiji, ki jo je vendar deloma podedoval od zamorskih prednikov svoje matere z Antiljskih otokov. Predvsem pa je bil izredno delaven. Skrbno je nabiral zgodovinsko blago, stare listine, ustna rodovinska izročila. Iskal je svoje junake tudi po arhivih, kjer je listal po rokopisih, spominih in orumenelih velikanskih knjigah v prepereli usnjeni vezavi. Na ta način je otel pozabljenju in oživil za novo sijajno življenje tudi D'Artagnana.

Začetkom XVIII. stoletja je res bival ob vznožju Pirenej, v zgodovinskem središču

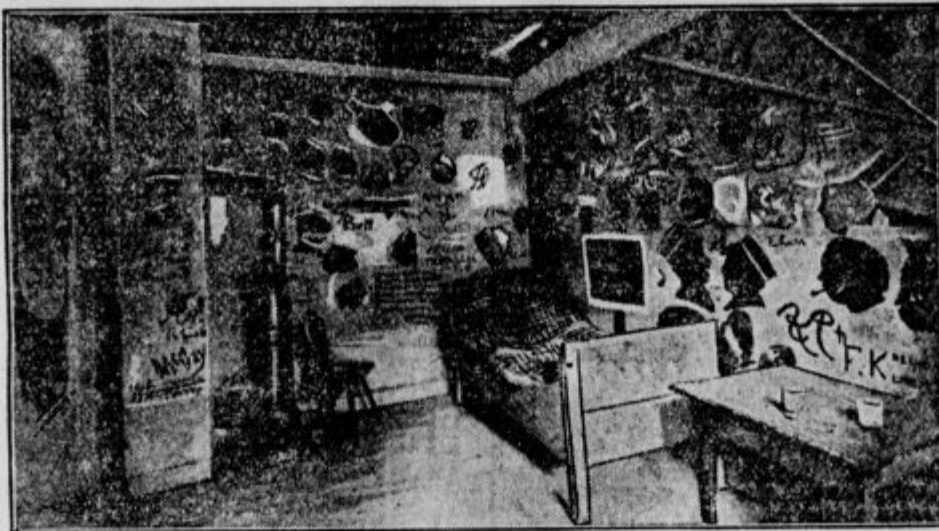
Po nedolžnem obsojen na dosmrtno ječo? L. 1918 je bil v San Franciscu obsojen na smrt in pozneje pomiloščen na dosmrtno ječo voditelj ameriškega delavstva Tom Mooney. Obtožen je bil dinamitskega atentata, ki je imel strašne posledice. Dokazati mu med razpravo dejanja niso ravno mogli, zato je vedno in vedno prošil za obnovo procesa. Sedaj se je zanj zavzel newyorški župan Walker in je upati, da se mu posreči dokazati nedolžnost delavskega voditelja, o čemer je vsa javnost prepričana.

evetoče, ljubke, a revne Gaskonje, v staroslavnam mestu Ošu plemenit, ugleden, obubošan rod D'Artagnanov. V nizki obokani hiši je bil rojen tudi oni D'Artagnan, ki ga je venčala Dumasova zgodovinska trilogija za največjega gaskonskega narodnega junaka. Razen Alfonza Dodegevega Tartarina iz Tarascona ne pozna francoski jug nobene druge tako močno oblikovane literarne osebnosti. Rojaki pa niso ravno preveč ponosni na bahaškega strahopetneža Tartarina, kakor tudi Sienkiewiczov pan Zagloba ni najvišji in najpristnejši izraz poljske duševnosti. Tartarina bi najraje zamolčali, na D'Artagnana so ponosni. Dumas je samo na novo poslikal in obklesal svojega viteza. Obvaroval pa je pri tem njegovo pristno gaskonsko duševnost ter skrbno izbral poročila sodobnikov oz. D'Artagnanove osebne spomine, da bi čitateljem predložil njegove neverjetne doživljaje in zgodbe. Seveda je slavilo mesto Oš pri otvoritvi spomenika bolj junaka iz romana »Treh mušketirjev« kakor zgodovinskega D'Artagnana, ki pa sta sedaj oba za domovino postala neločljiva celota.

Mar ne poznamo resničnega D'Artagnana, onem nestrpnem prekipevalcem 17 letnem mladeniču, ki je zapustil nekega vročega poletnega jutra revno očetovo kočjo in odjahal proti neznanemu, zapeljivemu Parizu? V zlato megle mladostnih sanj zavita prestolnica mu je obljubovala vse na svetu: slavne bitke in častne dvoboje, lepo častniško uniformo, nevarne dvorske spletke, družbo najodličnejših viteзов in najsijajnejših lepotic tega časa. A ubogi D'Artagnan-oče ni mogel veliko žrtvovati za dorašlega sina, ki je odrinil v svet. Dal mu je samo prtilikavega, subega, vzirajnega, na videz pa strašno smešnega konja do-

mače pasme in čudne pomarančno-rumene barve, svoj starinski dolgi in težki meč, čudežno mazilo za rane iz planinskih zelišč ter naposled še ponosen nasvet: »Ne dovoli nobenemu, da bi te zasmehoval ali ti stopal na prste!« — To je bil prvi nauk za vročo gaskonsko kri! Takoj v prvi gostilni, kjer se je ustavil D'Artagnan proti večeru, je izzvalo njegovo rumeno in suho kljuse surovo zabavljanje in zasmehovanje. Pobesnel, je D'Artagnan seveda takoj potegnil iz nožnice očetov meč. Tako se je pričela njegova čudovita življenjska pot. Pohromil je v onih razburkanih časih nešteto konj in polomil dosti mečev. Služil je zdaj kralju in velikemu kardinalu Richelieuju, zdaj zopet kraljici ali katerikoli v mednarodno politiko zapleteni visoki lepotici. Vendar je ostal do sivih las vedno isti ognjevit, nagli, gaskonski vojščak, star častnik s praznim žepom in brez lastnega doma, prvi sabljač prelepe Francoske. Zgodovina je davno razpršila zlato megle njegovih sanj, njegovo ime pa še vedno doni kakor zlat zvon.

Po pravici občudujemo čudežno moč pisateljeve besede. Podobe, ki so jih izklesali vele mojstri svetovne književnosti, živijo dolga stoletja pred očmi milijonskih čitateljev. Zato imenuje Merežkovski junake nesmrtnih povesti »večne sopotnike človeštva.« Kdo izmed nas se ni nikoli ogreval za prigode nesrečnega Strica Toma, zapuščenega Robinsona, idealnega Don Kišota ali Rdeče Kapice? Med te stalne sopotnike štejemo tudi junakega D'Artagnana, najpristnejši izraz stare francoske, celo galske duševnosti. Kako sijajno celoten in dosleden je njegov iskreni mnogostranski značaj! D'Artagnan je kljub revščini ponosen, istočasno šedljiv in razsipe, drzno pogumez in sramežljivo dobrodušen. Njegovo glavno potože tvorijo duhovita mnogobesednost, brezmejna šaljivost, košata porednost, bahaški pogum. Saj imenujejo Francozi vse to skupaj naravnost — gasconnade! A pod to mnogobarvno slepilno krinko je skrito ljubeče in nežno človeško srce. Ne smemo tudi pozabiti, da odmevajo Dumasovi »Trois Mousquetaires« — »Trie mušketirje« v Sienkiewiczovi zgodovinski trilogiji, ki je zopet neločljiva od Finžgarjevega »Pod svobodnim solncem«, našega najboljšega zgodovinskega romana.

Konec študentske idile. Na nemških univerzah, ki uživajo popolno avtonomijo, so dijaki, obsojeni na kako policijsko kazen, odselili na »karcere« v posebni sobici na vseučilišču. Po novem zakonu bo ta privilegij menda odpadel. S tem bi izgubila iz življenja visokošolcev zopet posebnost, ki je dala povoda tolikim šalam in doživljanjem. Na sliki taka sobica na vseučilišču v Heidelbergu, ki je posebno znamenita.

Škofovska posvetitev v ledu in snegu

Na najskečajnejšem severu Kanade se raztezajo obširne planjave, močvirja in gozdovi. Slovijo po bogatem lovu na redke živali in skoraj večni zimi. Na tem ozemlju so ustanovili apostolski vikariat Mackenzie, ki meri nad 1 milijon kv. kilometrov. Ko je prvi apostolski vikar bival pred kakim letom v Rimu, mu je Sv. Oče poveril nalogo razširiti misijonsko delo do skrajnega severa.

Apostolski vikar je zato med domačimi duhovniki izbral patra Petra Fallaize-a, ki je bil nedavno posvečen za škofa v mestu Fort-Résolution. V tem severnem mestecu se nahaja mala misijonska cerkev. V njej se je izvršila posvetitev. Dva nadškofa, trije škofi, nad 30 duhovnikov, številni redovniki in redovnice in množica domačinov, dobrih verni-

Petdesetletnica strašne katastrofe

Pred 50 leti 8. decembra 1881 so v novi zgradbi opere dajali »Hoffmanove pripovedke«. Gledalščee je bilo polno in prepolno, saj je ta opera še danes tako priljubljena. Med predstavo pa je za kulisami nenadoma izbruhnil požar. Ker je bila zavesa spuščena, ni občinstvo opazilo tega in je mirno pričakovalo nadaljevanje. Nekdo je med tem odprl stranska vrata, veter se je zagnal s tako silo v zgoščen zrak, da je z ogromno silo odtrgalo zagrinjalo in ognjeni plaz je bliskovito širil v dvorano. Požar se je z neznansko hitrostjo širil, še večja pa je bila panika med občinstvom. Reševalna sredstva so bila nezadostna. 447 oseb je zgorelo v ruševinah gledališča. Od takrat veljajo v Evropi vsepovsod posebni predpisi za vsa gledališča. Ta žalostna katastrofa je bila ena največjih v zgodovini in danajski prebivalstvo se je še danes s strahom in grozo spominja. Na mesto, kjer je stalo pogorelo poslopje opere, je dal pok. cesar Franc Jožef na lastne stroške zgraditi kapelico, ki jo imenujejo »Sündenhaus« in ki stoji še danes.

Svelo pismo - dragocenost indijske rodine

V Bostonu se nahaja švedsko-amerikanski muzej. Temu muzeju je nedavno neki poglavar Indijancev poklonil izvod Sv. pisma Karla XII. Ta izvod je bil že stoletja velika dragocenost njegove rodine in so ga zelo cenili, ne da bi

kdo izmed njih znal čitati. Od l. 1720. se je nahajalo to Sv. pismo v njihovi lasti. Ko se je l. 1720. zasedrala ob meksikanski obali neka holandska ladja, je neki švedski mornar poskušal pobegniti. Svojih zasledovalcev se je mogel rešiti samo s tem, da se je javil indijanskemu poglavarju Chipaga in se mu izročil na milost in nemilost. Glavar se ga je usmili. Iz hvaležnosti mu je begunec podaril Sv. pismo Karla XII., ki ga je vzel seboj na težavno pot. Glavar sicer ni znal čitati poklonjene mu knjige, vendar jo je zvesto čuval kot veliko dragocenost in je kot taka šla od rodu do rodu, dokler je sedanji poglavar, ki se je dal krstiti, ni poklonil muzeju v Bostonu.

Doživljaji angleškega poslanca

Lord Ferry Hattwell, član spodnje zbornice, je imel te dni čuden doživljaj, radi katerega je postal znan po vsej Angliji. Nedavno se je s svojim avtomobilom vozil iz svojega gradu na Škotskem v London. Bilo je polnoči, ko je poslanec nenadoma z vso silo zavrl zavore in ustavil svoj avtomobil. V svitu luči je opazil na cesti nenavaden pojav. Na cesti je ležala neka ženska, očitno ranjena, nad njo pa se je sklanjal moški. Lord je takoj priskočil na pomoč, prepričan, da gre najbrže za kako ljubezensko afero. Gospod je dajal samo zmedene odgovore in je prosil, naj bi damo prepeljal v bližnji sanatorij. Mož se je legitimiral kot polkovnik Ramsay, Lord je bil uslužen. Spravili so ženo v avto, poleg nje je sedel polkovnik in oddrdali so proti Londonu. Kako pa se je začudil lord, ko je pripeljal do sanatorija — obe osebi pa sta izginili. Prijavil je slučaj policiji, ki je po kratki preiskavi prišla na sled — groznemu zločinu. Ugotovili so, da je bil polkovnik Ramsay s svojo soprogo isto noč umorjen in izropan. Zločin je izvršil njegov nečak s pomočjo svoje žene, da bi se polastila bogate dedščine. Ko sta po izvršenem groznem delu odhajala iz hiše polkovnika, se je žena ranila in tako ju je našel poslanec na ulici. Oba sta iz »ugledne« družbe, vendar bosta prejela kljub temu zaslužen kaznen za zločin, ki je razburil vso Anglijo.

Smešnice

Natakar: »Oprostite, gospod doktor, da vas spomnim. Svoji ste plačali vrček piva premalo.«
Gost: »To je mogoče. Najbrže da je to ravno oni vrček, ki sem ga preveč popil.«

»Hlače sicer niso tako elegantne, zato pa so zelo močne in trpežne. Ali veliko edite?«
»To že; vendar to nič ne pomeni pri najini kupitji, kajti takrat dobim erarično obleko.«

Filozof: »Ideja večnosti je tako globoka, da je človeški razum ne more doumeti.«
Drž. uradnik: »Kupite si samo obleko na odplačevanje v obrok, pa jo boste doumili.«

Iz sovjetske Rusije

Sodnik: »Torej, draga tovarišica, v zadevi ukradene zlate ure si oproščena.«
Obtoženka: »Tovariš sodnik, ura je moja in jo lahko obdržim.«

Bogati otroci za svoje revne sošolce. V mnogih mestih so pričeli z dobrodelno akcijo učitelji s pozivom, naj premožnejši učenci prinesejo živeč, drva in stare obleke v šolo, da se razdeli med otroke revnih staršev. Ta akcija je imela prav dober uspeh, vsak prinese nekaj in s tem pomaga svojemu siromašnemu sošolcu in njegovim bednim staršem, bratcem in sestricam.

Tudi Turki proti iramasonom

Bivši turški pravosodni minister Essad bej je pričel objavljati v listu »Hurijet« vrsto člankov. V njih opozarja na nevarnost, ki preti turškemu narodu od strani mednarodnih protozidarskih lož. Ugotavlja, da delovanje framonov zelo neugodno vpliva na turško mladino in obstoja velika nevarnost, da bodo ti krivi preroki zasejali seme razdora med ljudstvo. Posebno pa protestira proti temu, da se je pod fismo framazonstva v Turčijo naselilo mnogo mednarodnega »ksindla«, ki se vedno bolj uveljavlja in poskuša igrati odločilno vlogo v javnih zadevah. Framazonstvo in židovske spletke so največja nevarnost za vsako državo in vsak narod — zaključuje minister — in zato se jim mora napovedati neizprosno boje.

Čitateljem „Slovenca“ za nedeljo

Viktor Pirnat:

Kartuzija Pleterje

(Nadaljevanje.)

Ta vrtiček, ta skromni vrtiček zemlje, je na prosto uporabo tihega samotarja. Obdela ga in zasadi po mili volji, ali pa ga pusti v pušči. Tam je on gospodar. Na drugem koncu hodnika pridemo v pritličju v drvarnico. Meterska polena, koza, žaga in sekira čakajo tam. Menih si sam pripravi drva za zimo.

Ce se mu zahoče kakega tretjega ročnega dela, gre v naslednji prostor, v delavnico. Skobeljnik, stružnica, svedri, noži, brus in še marsikaj najdemo tam. Iz lesa izdelujejo vse mogoče, kar se včasih lahko celo proda.

Drugi se nauče vezati knjige. In ne diletantski.

Naš častiti spremljevalec p. Ferdinand je zvezal v usnje mnogo knjig, ki dišijo zdaj krasno samostansko knjižnico. In gotovo je, da pride tja le najboljše in najlepše.

Po lesenih stopnicah priporočemo v prvo nadstropje, ki obstoja tudi iz dveh večjih prostorov. V predsobi, kjer je le miza s stolom, visi na steni podoba Brezmadežne, zaščitnice kartuzijanskega reda. Njej se priporoči pobožni menih vsakikrat, kadar pride od spodaj gori, s češčenomarijo. Nekateri okrase svoje stene tudi z več svetimi slikami.

Nekako svetlišče cele samotarske hišice je naslednja soba, menihova spalnica. Na grobo slamnjačo zleknje puščavnik svoje trudne kosti, zagrne posteljo in zaspi z lahkoto tudi pri solncu. Pripomnim takoj, da morajo redovniki poleti in pozimi ob šestih popoldne k počitku. Kje je o kresu tedaj še solnce! In ti, dragi menih, v posteljo! Ne zavidam te!

Poleg postelje skromen umivalnik, dalje v napol ločenem prostoru klečalnik in lesen naslonjač, kjer opravlja menih svoje vsakodnevne molitve, dalje so v sobi še miza, dva stola in majhna železna pečica, ki je pravi unikum v zimskem ogrevanju. Plošča pred oknom je razširjena in spremenjena v jedilno mizo. Ima dva predalčka in ob strani omaro. Prištejmo še polico nabožnih knjig, ki so v vsakem samotarskem stanovanju, in pregledali smo celoten njegov inventar.

Bogme, ni bogat. In tu živi, tu se stara pobožni menih, tu navadno sklene tudi račune z Bogom in od tu nastopi svojo zadnjo pot. Ob teh mislih je ta tihi prostor pravi vrt Getsemani, prava Oljska gora, kot piše neki kartuzijanski pisec, dočim je spet drugemu prava gora Tabor. Vsekakor mora človek imeti neomajno vero in razpoložati z železno voljo, da se ne ustraši samote.

Pa so redovna pravila res modro sestavljena. Družijo koristno s prijetnim in skrbje za dušo in za telo. Napornemu razmišljanju in številnim molitvam sledi opravilo na vrtu, v drvarnici ali v delavnici. Kako neki preživlja tak samotar svoje dneve?

Ob tri četrt na šest jutraj ga kliče samostanski zvon k delu. Vstane, da pride ob šestih lahko k Primi, jutranji molitvi, ki traja pol ure, na kar malo počiva in potem odmašuje. Maše so gotove tako okoli četrt na deset popoldne. Ob desetih je že kosilo. In to je skromno, vegetarijansko. Ribe, mlečne stvari, jajca, sir, sadje, kruh in vino. Celo leto brez zajtrka, več kot pol leta tudi brez večerje. V adventu in postu ne jedo niti mlečnih stvari in ne jaje. Vrh vsega še enkrat tedensko post ob kruhu in vodi. Od 14. septembra do velike noči dobe le enkrat na dan, ob enajstih popoldne toplo kosilo. Mesa se kartuzijan vzdržuje tudi v bolezni, v starosti in na potovanju. V tem se ravno loči od drugih redov in je pač najstrožji red rimokatoliške veroizpovedi.

Leta 1368. je hotel kartuzijanom zelo naklonjeni papež predpisati, oziroma dovoliti redu uživanje mesa. Red je to odklonil in poslal k papežu deputacijo 27 patrov, kojih najmlajši je bil 88 let star, najstarejši pa 95 let. Izprosili so, da je ostalo v redu pri prvotni strogości.

Po kosilu redovnik počiva do poldne, potem pa se do pol treh popoldne ukvarja z onim, kar mu najbolj prija. Ta čita, oni grebe po vrtu, tretji struži, četrti seka drva, vsak po svoje. Ob pol treh se moli skupna večernica, ob petih je že večerja, kadar namreč je, potem pa študij svetih očetov in drugih nabožnih knjig. Ob šestih leže puščavnik k počitku.

Pripomniti moram, da so meniške hišice ob skupnem hodniku in le nekako deset metrov vsakebi. V pritličju so steklena vrata in na vsako stran eno okno, v prvem nadstropju je dvojce večjih in eno manjše okno. Okna je mogoče zapreti tudi s celimi polkniciami, da zavlada pri belem dnevu v sobi črna noč. In to je, kot že vemo, menihu poletni potrebno.

Vsak menih ima vsa okna obrnjena na svoj vrt in tako sta si soseda na deset metrov tuja kot severni in južni tečaj. Ne vidita se in ne slišita, in če se ne bi ob tedenskem izprehodu, ki traja celo popoldne, s sobrat pomenila, bi skoro ne vedela več drug o drugem kakor da živita. Na takih sprehodih, ki gredo daleč po okolici, se tovariši menihu pogovore za ves teden.

Sprehajati se sme redovnik, seveda le v omejenem času, tudi po obširnem vrtu, ki vsebuje, kot smo že čuli, gozd in livado in vrt. Enkrat na teden gre za celo popoldne iz samostana, enkrat na leto pa menda lahko kar za cel dan.

Sijajno je gledati te bele prikazni v najhujši vročini korakati s kapuco na glavi preko valujočega polja. Navadno gresta po dva in dva skupaj v prijetnem razgovoru.

Občevalna jezika v samostanu sta francosčina in nemščina. Izmed patrov je devet Francozov, osem Nemcev, en Hrvat (p. Leopold) in en Slovenec (p. Ferdinand).

Kosmopolitska družina, ki pa živi vsa istim ciljem. Ni jim dolčas, nasprotno trdijo, da jim mine čas prehitro. Ob šestih zvečer spat, ob enajstih ponoči pa zadoni edini samostanski zvon — trije so bili mobilizirani — in dvigne uboge samotarje s trdih ležišč. Prižgo leščerbo in v cerkev.

Samostan ni električno razsvetljen. Z modernimi pridobitvami se red ne sme izkoristiti. Po vseh prostorih vlada egiptovska tema. Zvon doni, v cerkvi pa brli le večna luč. Nebeški mir le bdi nad vsem zidovjem.

Pa se začujejo od daleč koraki, zasveti se borna brljavka, tam druga, tretja, od nasprotni strani enako. Tiho, skoro brezslušno drse koraki, lučke se bližajo in zdaj se opazi, da jih drže v rokah bele prikazni v visokih kapucah.

Kot strahovi se zbirajo patri in bratje vsak v svojem oddelku v cerkvi. Nobena luč se ne prižge, vidi se le, kolikor prinese brljavke osvetljujejo prostor. Bratje so še te ugasnili. Vsaj jih ne rabijo. Patrom služijo za osvetlenje knjig, iz katerih pojo psalme in berila, bratje pa opravijo svoj nočni oficij s predpisanim številom očenašev in češčenomarij in za to jim ni treba luči.

Ko so vsi zasedli svoja mesta, vlada nekaj minut popolna tišina, ki jo nenadno preseka monotono petje edinca, kateremu odgovarjajo oziroma odpevajo vsi »Aleluja, aleluja!«. Vstajajo, sedajo, bratje zadaj in konverzi in patri spredaj snemajo kapuce, pa jih spet potezajo na glave. Zdaj stoji ravno v klopih, pa se spet obračajo k oltarju. Prav težko jih je razločiti. Je še bolj nego polmračno. Nekaj časa je v cerkvi svetlo, pa se spet stemni. — Kratak molk. — Pa poje spet poedinec dolgo in otožno in odgovarja mu zbor v pogrebni napetih.

Prepevajo svoji dve uri, ko ugasne brat večno luč in prižge leščerbo patri. Ta čita evangelij, bratje zadaj nažgo svetilke in kmalu nato izginejo z globokimi pokloni brezslušno iz cerkve. Zanje je nočni oficij gotov in smejo spet k počitku. Zato pa tudi prej vstanejo in ves dan delajo.

Patri prepevajo dalje, skoro nekam bolj veselo. Brli le večna luč pred glavnim oltarjem. Čez četrt ure vzplamtijo svetleje, pa kmalu spet potemni. Patri pa prepevajo. Ob četrt na dve — navadno pa šele ob četrt na tri — slednjic vse utihne. Gori le večna luč. P. Ferdinand poje očenaš, med tem si drugi patri prižigajo luči, še par odmevov »Dominus vobiscum« in »Aleluja«, pa v zvoniku trikrat udari. To se trikrat ponovi, kar znači »Zdrava Marija«. Sledi razhod.

Kot strahovi tiho in mirno, kapuce na glavi, leščerbo v roki, izginejo bele prikazni druga za drugo. V nekaj minutah popoln molk in mir, le večna luč mežika pred oltarjem.

Sveta tišina. Sveti mir obdaja snivajoče belo mesto. Tam v lesovju zateže skovir, mimo zvonikov plahutne netopir in radovedna luna obseva s svojimi mrzlimi žarki pokojna ležišča trudnih samotarjev.

Božanska tihota vlada nad gorjansko prirodo, pravi kartuzijanski molk...

Knjižnica v pleterski kartuziji razpolaga s krasno veliko dvorano, ki jo krasí prelep kip Brezmadežnega Spočetja. Okoli in okoli do stropa segajoče omare, natrpane s knjigami nabožne in posvetne vsebine. Med latinskimi, angleškimi in nemškimi knjigami so pravi biseri, dragocenosti, ki se najdejo le po samostanskih knjižnicah. V svinjsko usnje vezani rokopisi. Na pergament pisani in kako drobno in s kako divnimi inicijalkami.

Največ knjig je francoskih, čemur se ni čuditi, saj je red tako rekoč francoski, in baš inventar pleterske knjižnice je znežen iz vseh mogočih bivših in deloma še obstoječih francoskih kartuzij. Največ je seveda iz Bosservilla: vse pohištvo in deloma tudi knjižice.

Nekako 850 let obstoja že ta strogi red, ki ga je leta 1084. ustanovil sv. Bruno, rodom iz Kölna ob Renu. Živel in deloval je v Remsu na Francoskem. Ker so ga vsled njegovih vrlin hoteli l. 1082. imenovati za škofa, se je umaknil pred svetnim hrupom z dvema tovarišema v samoto, kamor so se mu kaj kmalu pridružili še štirje pobožni moje.

Pa jim je bila samota molesmeske opatije premajhna, zato so menihu krenili v Grenobl k škofu Hugonu. Ta je imel baš prejšnjo noč

Imenoval se je po odlični soteski Chartreuse, po naše »Kartuzija«, in po samostanu se je red nazval kartuzijanski.

Kljub nečloveško strogim redovnim pravilom se je število menihov večalo in rastlo. Kot nekdanji puščavniki, so živeli samotarji vsak v svoji celici in se ukvarjali z molitvijo, spisovanjem knjig in ročnim delom ter so si s strogim svojim življenjem pridobili spoštovanje in ugled tako pri prostem narodu kot pri odličnih veljakih.

Vhod v samostan.

čudne sanje. Sedem zvezd se je spustilo z neba k njegovim nogam. Tam so se zvezde zopet dvignile, plavale preko razoranih brd, skalnih čeri in pustih gora ter obstale v divji samotni odlični soteski Chartreuse. In prišli so na božje povelje angeli in zgradili ob besnečem hudourniku hišico, ki so jo obkrožile skrivnostne zvezde.

Škof se je ravno mučil s tolmačenjem nerazločnih sanj, ko so se mu javili Bruno in njegovih šest spremljevalcev. Uganka je bila rešena. Škof je pobožnim možem ponudil, da jih sam spremi v samotno sotesko, kjer jih je tudi naselil.

Spočetka so si iz vejevja zgradili zasilna bivališča, vsak svojo kočico, le za molitev so imeli skupen prostor. Kmalu pa jim je škof odstopil svoje lastninske pravice do divje soteske, isto so storiili tudi udeleženi veleposestniki, in tiko so si pobožni samotarji že leta 1085. zgradili prvi samostan.

H. Middendorp:

Nevarna igra

V sobi je bilo tiho.

Tine Balem je sedel z večernikom v roki ob kaminu, prijetno zleknen v svojem globokem naslonjaču. Mira je sedela za mizo s knjigo v roki. Luč se je odbijala na njenih plavih laseh in njenem zelo belem, upognjenem tilniku.

Kako lepa je! si je mislil. In kako neverjetno domače je tu...

Počasi, nekoliko len po večerji, si je prižgal cigareto in pušil z zbranim ugodjem.

»Cuj, dragec.« je dejala Mira in okrenila glavo.

»Kaj pa je, moja mala?«

Vstala je izza mize in sedla v naslonjač na drugi strani kamina.

»Nekaj zabavnega vem...«

»Kaj takega?«

S težavo je porinila naslonjač bliže k njemu.

»Jan in Tilka van Dalfsen sta zadnjič tudi poskusila. To je: analizirati, razložiti lasten značaj.«

»Kako se pa to naredi?« je začuden vprašal Tine.

»Čisto enostavno. Vsak našteje svoje vrline in napake in drugi sme potem ugovarjati.«

»A kakšen zmisel naj ima to?« je smeje se prašal Tine. Čutil se je vznemirjenega.

»Nenavadno zabavno je,« je zagotavljala Mira. »Jan in Tilka sta se sijajno zabavala.«

Jap van Elden je bil tudi zraven. Ta mi je pravil. Dajva, poizkusiva enkrat še midva!«

»Nu, če bi tako rada, pa dajva. Ampak vedi: jaz ti ne bom prizanašal!«

»Oh, tudi jaz ne tebi. Reči smeja, kar hočeva, to je ravno najbolj zabavno.«

»Potem pa le kar začni!« je dejal Tine in spustil časnik na tla.

»Ne, vedno mora začeti možki. Ker živite zavestnejše nego me. Tako vsaj sami trdite.«

»Prav tedaj,« se je vdal Tine. »Poglejmo! Začel bom z vrlinami. Velikopotezen sem, tako vsaj vsi pravijo. Poštenjak sem, v kolikor je to mogoče v trgovskem življenju. Pa tudi sploh sem poštenjak. Potem sem dobrodušen in sočuten. Slednjic sem glasben...«

»To ni čednost,« je ugovarjala Mira. »To je dar.«

»Tak pa ne. Drugih odlik, mislim, nimam. O pač! Zvest mož sem.«

»To spada seveda k poštenju!«

»Da, prav imaš. Potem ne vem nobene čednosti več. — Sedaj pa moje napake. Neroden sem: povsodi puščam ležati stvari za seboj. Tudi se včasih malce predolgo zasedim v klubu vendar pa ne večkrat, kakor

Redovno matico, prvotno kartuzijo, je po 47 letih porušil snežni plaz in pokopal sedem redovnikov. Iz ruševin je vstala tako zvana »Velika Kartuzija«, Grand Chartreuse, pramati vseh drugih redovnih hiš, ki obstoja še danes, čeravno trenutno brez belih samotarjev.

V »Veliki Kartuziji« so imeli v preteklem stoletju menihu tudi gluhoonemnico in šolo. Oskrbovali so vse iz lastnih sredstev. Leta 1903. jih je vlada pregnala od tam z vojaštvom, in od tedaj stoji velikanski in obežni zidovi prazni ter tvorijo le veliko privlačnost tujskega prometa v grenoblski okolici. Zdaj ponuja oblast redu zopet vse nazaj, a kartuzijani se ne morejo odločiti, ker bi stalo samo popravilo zapuščenega samostana najmanj milijon frankov. In teh tudi bogatemu redu, kot je kartuzijanski, primanjkuje. Vsekakor pa se bodo beli menihu prej ali slej vrnili v rodno redovno hišo, za čimer teži vsak najbolj preprost brat v rjavi halji.

(Dalje prihodnjic.)

vsem si pri svojih čednostih pozabil, da si zelo marljiv.«

»To je res,« se je čutil polaskanega Tine.

»Velikopotezen in radodaren si,« je nadaljevala Mira, »to je res. A velikopoteznost se pri tebi včasih izprevrže v razsipnost.«

»Nu, veš kaj...«

»Da, zares. Za čevlje in obleko izdaje mnogo več, nego bi bilo potrebno.«

»Kar se tiče te razsipnosti,« je vznevoljen menil Tine, »smeš...«

»Tako pridem na vrsto jaz,« ga je hitro prekinila Mira. »Potem boš lahko rekel, kar boš hotel. Sedaj pa nadaljujem. Nisem še gotova s tvojo velikopoteznostjo. Ta diši včasih tudi nekoliko po novopečenem bogatstvu.«

»Cuješ, ali imaš v zalogi še več takih prijaznosti?« se je razsrdil Tine. Ravno v tej točki je bil zelo občutljiv.

»Da, po moji sodbi je tako,« je vztrajala Mira. »Saj si smeja vendar vse reči. Seveda si odlični gospod, toda res... včasih se vendar nagiblješ nekoliko k nadutosti. Le verjemi mi. In potem to tvoje hlepenje po pisanih kravatah in svetlih oblekah... v tem

ZA BOŽIČ NAJLEPŠE DARILO

PHILIPS
RADIOVelika izbira plošč
in gramofonov

Tudi na obroke

Zahtevajte prospekte
»APOLO«, pa oči Grafiko
Miklošičeva 38, LjubljanaSrečke, delnice,
obligacije
kupiše Uprava »Merkur«,
Ljubljana — Selenburgova
ulica 6 II. nadst.**Motor**
na sesalni plin, 50—80 HP
kupim — I. SINGER,
Bačka Topola.**Prodano!**Tovorni avto
pripraven posebno za
prevoz gruča, ceno od-
da mlekarna Bernhard,
Maribor, Aleksandrova 51Kislo zelje
novo, prvovrstno rezano,
in cele glavice za sarmo,
v sodčkih v vsaki mno-
žini po najnižji ceni po
naročilu dobavlja Gustav
Erklavec, Kodejevo 10,
Ljubljana. Telefon 25-91.Poceni pletilne stroje
prodaja Tehna, Ljubljana,
Mestni trg 25 I.Puhasto perje
sisto, črno, po 48 Din
kg druga vrsta po 38 Din
kg čisto belo, goste po
130 Din kg in čisti puh
po 250 Din kg Razpošil-
jam po poštami povzetju.
— BROŽOVIC — Zagreb,
lica 82. Kemična čistil-
nica ovisnaZimo
za modroce od naiceneje
do najfinije po tovarni-
skih cenah prodaja Sever
Rudolf Marijin trg št. 2.Premog, drva, koks
prodaja Vinko Podobnik,
Tržaška cesta št. 16. Te-
lefon 33-13.Vino
Zlatnih trt, črno in belo,
staro in novo, kupite liter
za 4.50 in 5 Din, 60 litrov
in več. Dobava takojšnja.
Naročila, vzorci: Ljubljana,
Zaloška cesta 21.**Proda se**po zmerni ceni
osebni avto6 sedežni, znamke Fiat,
dobro ohranjen, posebno
sposoben za požarno
brambo, in zelo močen

tovorni avto

2½ tonski, znamke Puch.

Vprašanja naj se naslo-
vijo na Export, Maribor,
Poštni predal 6.

OTVORITEV

ODDELKA ZA

DETAJLNO
PRODAJOLASTNIH IZDELKOV V ORI-
GINALNO ZAPRTIH STEKLE-
NICAH**ALKO**
LJUBLJANAKOLIZEJ-
GOSPOSVETSKA C. 13LIKERJI
RUM
BRANDY (kopan)
JAJC. BRANDY
SLIVOVKA
BRINJEVEC
TROPINOVEC
HRUŠOVEC
VERMOUTH
PELINKOVEC
MALAGAMALINOVEC
ORANŽADA
CITRONADA

Kožuh

črn, dolg, dobro ohranjen
poceni naprodaj. Podmil-
ščakova ulica št. 31 (prej
Vodovodna).

Pletilni stroj

št. 8/50 dolg, skoraj nov,
poceni prodam. Naslov v
upravi »Slovenca« pod
št. 14.357.

Usnjat suknjič

nov, prodam za 560 Din.
Prijava na upravo »Slo-
venca« pod znač. »Usnjat
suknjič«.**Obrt**

»Javor«

lesna industrija v Logatcu
ima svoj lokal za pohi-
štvo tudi v Ljubljani v
novi palači Vzajemne za-
varovalnice.

V Mariboru

je najugodnejši nakup ga-
lanterije, drobnarije, igrač,
pletenin itd. pri Drago
Rosina, Vetrinjska ulica
št. 26.

Elektroinštalacije

za razsvetljavo in pogon
izvršuje strokovnjaško po-
zornih cenah ter special-
delavnica za popraviljanje
in previjanje elektro-mo-
torjev, transformatorjev
in avto-dinam. — Imam v
zalogi ves elektro-mate-
rijal, kakor žarnice in
elektromotorje najznamen-
itejših firm v vsaki ko-
ličini. Fr. Perčinlić, kon-
cesionirano elektro pod-
jetje, elektro mehanično
podjetje, Ljubljana, Go-
sposvetska cesta 16, te-
lefon 2371; Domžale, na-
sproti pošte.JEDILNO
ORODJEiz alpeke, alpaka srebra
in pravega srebra v ka-
setah, pripravno za da-
rila. Dobi se tudi na pla-
čilne obroke edino pri
tvrdki M. Rauch, Celje.Krušno
mokoin vse mletiske izdelke
vedno sveže dobite pri
A. & M. ZORMAN
Ljubljana Stari trg št. 32

Modroce

otomane, divane, fotelje in
vse tapetinske izdelke vam
nudi najcenejeIgnaci Narobe
Ljubljana, Gosposvetska
cesta št. 16 (pri Levu)Okvirje za slike
vseh vrstizvršuje točno in solidno
v enem dnevu tvrdka —
M. Rauch, Celje, Prešer-
nova ulica 4.Sivali in pletil. stroje
popravlja in renovira
Emil Klobčaver, special-
ni mehanik, Ljubljana,
Sv. Petra cesta 47

Orožje

in municija, »Orožarna«,
— J. Pastuović, Zagreb,
Zrinjevac št. 15. Zahte-
vajte cenik!Prave golizerce a Din 250*
izdeluje in razpošilja

Fr. Zalokar - Mengeš 41

Modroce

postelne mreže, železne
zložljive postelje otoma-
ne divane in tapetinske
izdelke nudi naiceneje
RUDOLF RADOVAN
tapetnik, Mestni trg 13.
Ugodni nakup morske
trave, žime, cvilha za
modroce in blaga za
prevleke pohištva.Sveže in suhe
gobekupujem stalno vsako
množino. Zahtevajte po-
stalo.Namizna
jabolkaprvovrstna, razpošiljam
po najnižji ceni. — Peter
Setina, Radeče — Zidani
most.Najlepše in trajno
dariloza Božič je lepa slika, ki
vam jo naredi Foto
Meyer, Maribor, Go-
sposka 39.

Plašče

za zdravnike, laborante,
brivce itd., jopiče za na-
takarje, peke, mesarje,
kuharje in sorodne obrti
izdeluje po meri najboljši
C. J. Hamann, Ljubljana,
Mestni trg 8.

USNJATE SUKNJIČE

kupite najcenejše pri
FR. ZALOKAR, Mengeš 41Fine vitirane
črne . . . a Din 570 —
rujave . . . a . . . 600 —
Z ovčjo podlogo 100 Din več

Nogavice

rokavice, volna in bombaž
najceneje in v veliki iz-
biri pri
KARL PRELOG
LJUBLJANA, Zidovska
ulica in Stari trgČaj
rum
konjakfino surovo in žgano ka-
vo, darila za Božič pri-
poroča Josip Jagodič —
Celje, Glavni trg.S Teichertovimi
strojibodo gradili v novi
remizi naš tramvaj.
Glavno zastopstvo:
TEICHERT & SOHN
Gledališka ulica 12.Tudi brez
denarja vam ni
več težko!Takoj pišite ali se zga-
site osebno glede nabave
vseh potrebnih oblačil za
mojše izdelave! Denarja
vam ni treba, ker sprej-
mem za plačilo vse kme-
tijske pridelke, živila ali
les, drva, vsako blago itd.
FLIS RUDOLF, krojaštvo
Domžale.

Božična darila

Kovčke, spise, šolske in
ročne torbice, listnice, de-
narnice itd. priporoča po
zmernih cenah

IVAN KRAVOS

Maribor, Aleksandrova c. 13

Ateljé Grebenc

nakup in prodaja vreč
Ljubljana
Dunajska cesta št. 36

Pletilni mojster

izkušen, se priporoča za
najmodernejšo izdelavo
pomladnih novosti, kakor
kopalnih in sportnih vzor-
cev ter druge trikotaje.
Prevzame vsa popravila
pletilnih, šivalnih in tek-
stilnih strojev. — Solidne
cene. Popolna preuredi-
tev obrate. Strojovnjaško
pojasnila brezplačna. —
Istotam se prodaja stroj
8/60, »Poppe«, rabljen, za
2500 Din; en stroj 10/31,
»Diamant«, nov, za 3500
Din. Priporoča se meha-
nična delavnica F. Thäle,
Ižanska cesta 62.

NOVOST!

Vrtno ograje

železo-cementne, napravi-
ljene v raznih krasnih
oblikah ter se montirajo
s poljubno dolžino ob
vrtovih ali skladiščih, so
vztrajne, lahke in se dajo
po potrebi brez škode
zopet razstaviti. Cena je
nizka, kot leseni ograji.
Izdeluje in dobavlja vsa
v to stroko spadajoča
stavbna dela
Stavbno podjetje
Rudolf Terčelj, Ljubljana
VII, pri novi št. cerkvi.

Najvarnejše in najboljše naložite svoj denar pri

Ljudski posojilnici

reg. zadr. z n. z. V Celju reg. zadr. z n. z.

v novi lastni palači na oglu Kralja Petra c. in Vodnikove ul.

Stanje hranilnih vlog znaša nad 100.000.000 dinarjev

Posojila na vknjižbo, poroštvo ter zastavo pod najugodnej-
šimi pogoji. — Za hranilne vloge jamči poleg rezerv in hiš
nad 5000 članov-posestnikov z vsem svojim premoženjem

Vabilo!

Dne 7. decembra se bo vršilo v dvorani hotela
„Beli vol“, Kralja Petra cesta, od 9 dopoldne
do 6 zvečerposkusno kurjenje
z novo patentno trajno gorečo pečjo

„Celus“

Pričakujoči Vaš cenj. obisk, beležimo
z odličnim spoštovanjem

D. Rakusch,

Celje, veletrgovina z železnino, Celje

Popolnoma varno naložite svoj denar v

Vzajemni posojilnici

v Ljubljani, r. z. z o. z.

na Miklošičevi cesti poleg hotela »Union«.

Hranilne vloge se obrestujejo

najugodnejše.

Rentni davek od obresti hranilnih vlog, kateri znaša
circa po odstotka obresti, se ne odtegne vlagateljem.
Varnost nudijo lastna pajača, nadpolovica delnic hotela
»Union«, hiše in zemljišča. Kredi i v tekočem ra-
čunu. Posojila proti poroštvo, vknjižbi na posestva
itd. Denar se naloži lahko tudi po poštinih položnicah.† V globoki žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prija-
teljem in znancem prelužno vest, da je naš ljubljani, pre-
dobri soprog, oče, sin, brat in stric, gospod

Ivan Majdič

gostilničar in posestnik v Levcu pri Celju

dne 4. decembra v javni bolnišnici, po kratki, mučni bolezni,
v 40. letu, za vedno zatisil svoje blage oči.Pogreb draga pokojnika se bo vršil dne 6. decembra ob
3 popoldne iz javne bolnišnice na okoliško pokopališče.Sveta maša zadušnica se bo darovala dne 7. decembra ob
7 zjutraj v farni cerkvi sv. Danijela v Celju.

Celje, Levce, Hrastnik, Maribor, Bucks, dne 5. dec. 1931.

ZALUJOČA RODBINA IN SORODNIKI

Zahvala.

Vsem, ki so sočustvovali s tolažilnimi bese-
dami v najtežjih trenutkih in počastili s svojo
navzočnostjo na zadnji poti našo nepozabno

mater

naša najiskrenejša zahvala.

Ljubljana - Beograd, 6. decembra 1931.

Rodbina Ježeva

Zahvala

Za vse dokaze iskrenega sočutja v bolezni in ob smrti
mojega nepozabnega soproga

Antona Zupančiča

se vsem najtopleje zahvaljujem. Posebno zahvalo sem dolžna
čč. duhovščini, preč. g. p. dr. Romanu, čč. usmiljenim sestram
ter vsem, ki so spremlili draga rajnika na njegovi zadnji poti.
Bog povrni vsem obilo!

Ljubljana, dne 5. decembra 1931.

ZALUJOČA SOPROGA.

Velour modni
sevijot. rips. pils
ra. eamske plosee
Velika izbra. uzle. cone
R. MIKLAVIC "Pr. Skid"
Ljubljana
Lingarijeva ulica - Medar-
ska ulica - Pred Skolije

POHIŠTVO

posteljina, preproge, lino-
lej, odeje, zastori, žičniki,
žimnice, otomani, žima,
afrik, puh in pernice, ka-
kor tudi vse stanovanjske
potrebščine je dobiti po
nizkih cenah pri

KARL PREIS-U, Maribor, Gosposka 20

Ceniki se dobijo brezplačno

M. DRENİK
LJUBLJANA, Kongresni trg 7
Ustanovljena 1860

Ogromna izbira ženskih ročnih del
in pripadajočega materiala.
Za smirna, perzijske in kelim pre-
proge volna, blago in vzorec.
Za brokat-prtiče zlate čipke, vložki
in vsakovrstne vrvice.
Pre tiskarija, entlanje, plisiranje,
montiranje blazin, torbic ite.

Antonija Ješe-Mrak, trgovka, Rimska cesta 8, naznanja potrta globoke žalosti v
svojem imenu, kakor v imenu svoje hčere Marije Pollak in ostalih sorodnikov, prijateljem
in znancem, da je njen dobri soprog, gospod

Jožef Mrak

trgovec

po dolgi, mučni bolezni, ki jo je prenašal z nepopisno potrpežljivostjo, večkrat previden
s tolažili svete vere, danes 4. decembra ob 7 zvečer mirno v Gospodu zaspal.
Pogreb rajnega se bo vršil v nedeljo, dne 6. decembra ob pol 3 popoldne iz hiše
žalosti, Gradišče št. 14 na pokopališče k Sv. Križu.
Sv. maša zadušnica se bo brala dne 7. decembra 1931 ob 8 zjutraj v cerkvi Mari-
jinega Oznanjenja.
Priporočamo ga v molitev in blag spomin!
V Ljubljani, dne 4. decembra 1931.

Mestni pogrebni zavod v Ljubljani

NA PRVEM MESTU so
šivalni stroji in kolesa
Adler - Gritzner

švicarski
pletilni
stroji
DUBIED

edno le pri trvdki
Jos. Petelinc, Ljubljana
za vodo.
Brezplačen ponk v vzeznju. Večletno jamstvo.

MANUFAKTURIST - poslovođa

s primerno kavcijo, udeležbo
na dobičku in fiksno plačo se
išče. — Nastop po dogovoru. —
Ponudbe na upravo lista pod
>Kavcija št. 14.309.

CERKVENE ZVONOVE

najcenejše, iz la bronu, umetniško izvršene,
izdeluje samo
Ing. J. & K. Bähli, Maribor,
Aleksandrova cesta 35. — Odlični iz bronu,
medenine, aluminija i. t. d. Specialne litine.

P 10/25 79

Javna dražba najema.

V petletni najem, ki se prične s 1. julijem
1932, se daje trgovski lokal, to je hiša št. 37,
Gaberje, tik ob postaji Dobova, s skladiščem, go-
spodarskim poslopijem, kozolcem in kolarnico, ob-
nem z 49 arov merečo njivo in četrt orala veli-
kim travnikom, vse tik poslopij. Mesečna najem-
nina se bo določila z dražbanjem od zneska 2000
Din navzgor. V hiši se pridre za lastnico v prosto
razpolago dve sobi in kuhinja s pritlikinami. —
Ostali dražbeni pogoji so na vpogled pri podpisu-
nem sodišču soba št. 6. — Interesenti naj pošljejo
svoje pismene ponudbe na podpisano sodišče do
1. januarja 1932. — Okrajno sodišče v Brežicah,
odd. I., dne 29. novembra 1931.

Velour modni
sevijot. rips. pils
ra. eamske plosee
Velika izbra. uzle. cone
R. MIKLAVIC "Pr. Skid"
Ljubljana
Lingarijeva ulica - Medar-
ska ulica - Pred Skolije

Brez posebnega naznanila. Mestni pogrebni zavod v Ljubljani.

Naša vzorna soproga, mati, stara mati in tašča, gospa

Terezija Kobalova

nam je po težki bolezni v 77 letu starosti, previdena s tolažili svete vere
danes 5. t. m. mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb nepozabne rajne se vrši v ponedeljek, dne 7. decembra 1931
ob 16. uri iz hiše žalosti, Podrožnik cesta V. št. 43. na pokopališče k
Sv. Križu.

V Ljubljani, dne 5. decembra 1931.

Dr. Rudolf Kobal, Viljem Kobal,
Ing. Avrelj Kobal, dr. Ivan Kobal, dr. Alojzij Kobal
sinovi z rodbinami.

Ivan Kobal
soprog.

Zanatska banka kraljevine Jugoslavije a. d. podružnica Ljubljana

Telefon šte. 30—20.

Dunajska cesta šte. 31 (hiša Zidarjevih dedičev)

Račun poštne hranilnice šte. 14.003.

Centrala: BEOGRAD

Glavna podružnica: ZAGREB

Podružnica: SARAJEVO

Daje menične in kredite v tekočem računu obrtnikom, vsem
kreditnim zadrugam, ki posojujejo tudi obrtnikom, in lomar-
dara državne vrednostne papirje.

Sprejema hranilne vloge z ali brez odpovedi.
Otvorja tekoče in ziro račune. Izda e kavcije in garancijska
pisma

Kupuje in prodaja devize in valute za račun obrtnikom in
obrtih kreditnih zadrug. Izvršuje vse ostale bančne posle.

Ljudska knjižnica: 29 zvezek: Savinšek: 28 din. vez 40 Din. — 31 zvezek: Conan Doyle: 120 LUBJENI SVET (The Lost World) Roman (s slikami) 24 Din. vez 32 Din. — 32 zvezek: Remmichl: ZAGORSKI ZVONOV Roman (s slikami) 24 Din. vez 32 Din. — 33 zvezek: Bridges: NA POMOC, 30 Din. vez 42 Din. — 34 zvezek: Cirkuski OTROR 28 Din. vez 40 Din.

Dr. Joža Lovrenčič:

Anali izumrlega naroda

Roman iz drugega stoletja pr. Kr.

Kraljica je utihnila. S sladkim nasmeškom krog
ustec ji je Dardan zaspal v naročju in rahlo ga je od-
ložila, da se ji ne bi zbudil. Ko je ležal na postelji,
je obstala ob njem in ga ljubeče gledala. Misel, kako
jo bo neboljenček iskal in se jokal, ko ga bo za
nekaj dni prepustila tuji oskrbi, jo je vso prevzela
in zadržala ob njem. Najrajši bi ga vzela s seboj še
na Medejsko gradišče, da bi ga videl oče in ga bil
Epulo vesel.

>Zdaj pa kar lepo ajaj, sinko moj, da se pomenim
s staro Karo, kaj mi bo ona svetovala? je dahnila
v otroka in ga še poljubila ter po prstih odšla do
vrat, ki jih je tiho odprla, za trenutek postala, da
je malega še enkrat objela s pogledom, nato pa za-
prla za seboj in vstopila v dvorano.

>Je zaspal? je jo vprašala Kara.

>Zaspal. Dolga pot, znak ga je prevzel... Belen
čuj nad njim!

>Čul bo Belen nad njim in nad teboj, kraljica,
dasi te čakajo težki časi, ki bi jih rada zaustavila, če
bi mogla, a kar je Usod določil, se ne da spremeniti.
Mislila sem kajkrat nate, vedela sem, da prideš, in
rotila sem Usoda in ga priklicala...

>In kaj mi poveš? je vprašala Ena, ki je bila
sedla na klop nasproti Kari. položila roke na mizo in
jo pričakuje gledala.

>Ko sem kuhala in žgala preroška zelišča v svoji
koči, glej, je prišel Usod in me prijel za roko in me
vodil s seboj. Dolgo sva hodila, kakor bi šla na vi-
soko goro, in potem mi je zmanjkalo pod nogami tal
in bilo mi je, ko da hodiva po sami mehki megli.
Ves čas nisem ničesar videla, šele, ko mi je Usod
rekel, naj gledam, sem videla. Pred menoj je bila
kakor na dlani zemlja in razločila sem vse kraje in
gradišča in stopila sem lahko, kamor se mi je zaho-
telo. Mislila sem nate in šla sem v tergestski dvorec,
a v njem nisem našla ne tebe ne kralja in ne malega.
povsod sem srečavala le neznane ljudi. Stopila sem
nato, kakor misel je šlo hitro, v to naše gradišče
in v dvorec, kjer sem te našla. Sama si bila z otro-
kom, ki se je igral z lokom in govoril o čudni, krvo-
ložni zveri in pravil, da jo mora zadeti, ker bi sicer
vse pokončala... Toliko vem zdaj povedati, kar se
tiče tebe in tvojega otroka. Rekla sem ti že, da bo
čul Belen nad vama, drugega me ne izprašuj, ako si
hočeš prihraniti prezgodnjo žalost!...

>To pa te še lahko vprašam: ali smem na Medejsko
gradišče? bi z negotovim glasom rada vedela Ena.

>>Smeš in vrneš se, kakor si slišala, zakaj otrok
se ti zdaj še ne igra z lokom in tudi govoriti še ne
zna, je odvrnila Kara in Ena je bila zadovoljna z
najbližjo prihodnostjo, ki se ji je ni treba bati.

>Zdaj pa pojdiva pred dvorec, da se oteščava!
Lepše je zunaj v jutranjem solncu pod zelenimi hra-
sti, kjer mi še poveš, kako je s Katmelom, o katerem
si mi povedala, ko sem te zadržala, prihajajočo iz
dvorca, da je tu in da ga hodiš lečiti, je pozvala kra-
ljica Karo in mimogrede naročila, s čim naj jima po-
strežeta.

>Meni ni treba nič, kraljica. Nisem, da bi ti delala
pri jedi družino. Katmel ti bo znal o sebi več povedati
sam, jaz ti le to rečem, da so ga Rimljani huje zadeli,
kakor pa ti pred letom. Čudila sem se, kako je mogel
vzdržati, da ni izkrmavel. Potrudila sem se z njim in
mislim, da so ga moji leki rešili. Priti pa bom morala
še in še bova lahko govorili, ako prej ne odideš, ko
te tako vleče k očetu in k Epulu kralju, kar je prav
in ti ne svetujem, da bi odlašala!...

Ena jo je hotela zadržati, a Kara se ni dala pre-
govoriti. Poklonila se ji je in odšla. Ena je izpod hra-
stov gledala za njo in ko je sedla za kamenito mizo in
so ji prinesli toplega mleka, belega kruha in sladke
strdi, se je spomnila svojih družic in poslala ponje,
hčere velmož, da bi ji drugovalе kakor nekdanj in ji
s pesmijo krajšale čas. One pesmi o Menelaju in lepi
Heleni se je domislila in rada bi jo še slišala...

Prišle so družice, poklonile so se ji in po vrsti
jih je pozdravljala, se čudila mlajšim, kako so vzrastle,
vrstnicam pa zagotavljala, da so lepše, nego so bile,
pa jih izpraševala, če težko čakajo, kdaj se povrnejo
mladi iz boja. In še jim je priznala, da se jih je v
Tergestu čisto spominjala in da ji je bilo dolg čas po
njih, ki jih je bila vajena od malega. Družice so spo-
četka samo odgovarjale, ko pa so videle, da je kraljica
prav tako ljubezniva kakor prejšnje čase, jih je minila
ona tipajoča bojazen s čudno zadrego, ki veže jezik,
in zagostole so in ščebetale kakor lastovke veselo,
kadar priletijo v mehokotplem pomladnem jutru preko
morja in najdejo pod starim krovom svoje staro gnezdo
prav tako, kakršno so pustile v pojemajočih jesenskih
dneh

(Nadaljevanje sledi.)

4.000.000
je v rabi
pisalnih
strojev

UNDERWOOD

ker je neprekosljiv v trpežnosti.
zato tudi najcenejši. — Zaloge:

LUDV. BARAGA - LJUBLJANA Selenburgova ul. 6
Telefon šte. 29-80

PARK-HOTEL TIVOLI LJUBLJANA

Vaše blagorodje!

Časi mi je povabil Vas k oboritvi moderno preurejeno restoracijske dvorane ter udobno pripravljenih prostorov za zaključene družbe, v nedeljo, 6. decembra t. l. ob 3 popoldne. Nadatje bodo stalne zabavne prireditve ob sobotnih večerih in ob nedeljah ter praznikih od 3 popoldne dalje.

Se priporoča

z odličnim spoštovanjem
Slavko Dolničar, hotelir

Poceni in dobro

kupite ure, zlatino in srebrno pri svetovnoznani trdki

H. SUTTNER
LJUBLJANA 2

Prešernova ulica št. 4

Lastna protokolirana tovarna ur v Švici.

Razpošilja se na vse kraje Evrope, Amerike, Afrike, Avstralije in Azije.

Velika zaloga ur z znamkami Glashütte, J. W. C.

Schaffhausen, Solvil, Omega, Longines, Doxa, Omiko, Iko, Axo itd. Zahtevajte veliki ilustr. cenik zaslonj in poštne prosto od

H. SUTTNER. LJUBLJANA 2

Ne odlašajte do Božiča

z naku om prvovrstnega Radio aparata za priključitev na električni tok brez visoke antene, katere nudi vnapreko-ljivi kvaliteti specialna trgovina

RADIO-STARKEL, Maribor

Trg Svobode št. 6

Ugodni plačilni pogoji

Telefon 2685

Zahtevajte cenike

Sukneni ostanki

za površne suknje in obleke

pod ceno!

R. MIKLAUC »Pri Školu«, Ljubljana

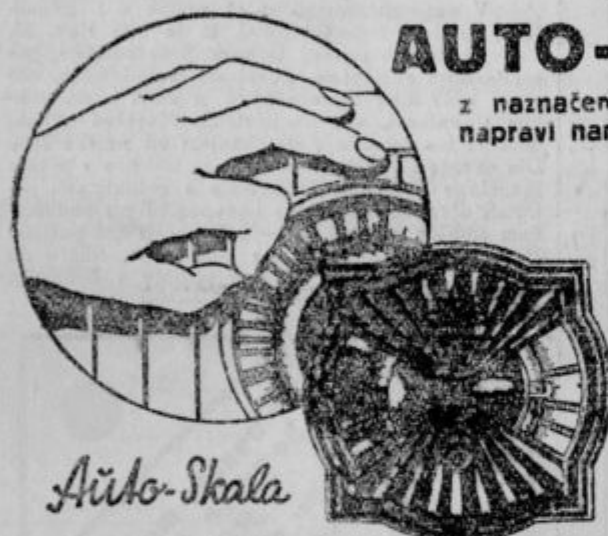
TELEFUNKEN

Radio prejemnik oddajenih postaj
z Auto skalo

340

AUTO-SKALA

z naznačenimi imeni postaj
napravi naravnavanje otročje
lahko

Dobiva se v vseh radio trgovinah!

RADIO TELEFUNKEN

Najstarejše izkušnje. Najmodernejša konstrukcija.

Zastopniki v vseh večjih krajih.

Prodaja brez povišanja cen in na 12 mesečnih obrokov.

Informacije daje:

JUGOSLAVENSKO SIEMENS D. D., ODDELEK ZA SLABI TOK
Zagreb, Ratkajev prolaz 7. Ljubljana, Dunajska cesta 1b.

Naznanilo!

Usnjarno Jos. Bleha na Aleksandrovi c. 24 sem odkupil in jo opušča in vse tam dane kože v strojenje se dobijo za naprej pri

JOS. PIRICH, trgovina usnja in
Maribor, Aleksandrova c. 21

Potrudi se bom vsreči, vsako predelavo in strojenje kože, kakor tudi nakup po najvišjih dnevnih cenah. Usnje, jermena vsake vrste vedno v zalogi. S solidno in ceno po potrebi si nadejam pridobiti naklonjenost slavnega občinstva. Se priporočam

Češko, angleško blago za moške obleke, ženske suknje, površinske, Habortus loden za lovce.

Modna manufakturna trgovina
JANKO ČESNIK
Ljubljana - Ljubljana - Stritarjeva

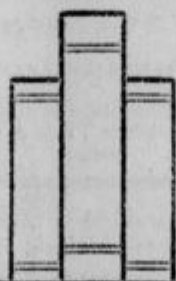
Modno, češko, angleško blago za ženske suknje, kostume, pijs, ža-Pralni modni žamet in barbant za obleke.

IZJAVA!

S tem naznanjam javnosti, da me je Okrajno sodišče v Laškem s sklepom z dne 20. okt. 1931, opr. št. P 68/24 82, postavilo za skrbnika g. Cukjati Franca, posestnika pri Sv. Marku št. 3, tako da sem izključno jaz upravičen opravljati kuratorske posle, zlasti tudi sklepati za g. Cukjati-ja kupčije, pogodbe itd. Posebno občina nima v tej zadevi nikakega vpliva. Nadzorstvo ima le sodišče.

Zupančič Ivan,
posestnik, Hrstnik št. 26.

SALDA-KONTE
STRACE - JOURNALE
SOLSKÉ ZVEZKE - MAPE
ODJEMALNE KNJIZICE
RISALNE BLOKE
ITD

NUDI PO IZREDNO UGODNIH CENAH
KNJIGOVEZNICA

JUGOSLOVANSKE TISKARNE

PREJ

K. T. D.

V LJUBLJANI

KOPITARJEVA ULICA 6

IL NADSTROPJE

Lesene predalčne zgradbe heraklitne hiše cenejše kot masivne hiše

Padanje lesnih cen nam prav posebno potrjuje rentabilnost predalčnih zgradb pred zidanimi. Tehnične napake pri starih, čisto lesenih stavbah, glede nezadostne ogrevalne možnosti, se dajo povsem odpraviti, ako stene obijemo s

heraklitnimi

izolirnimi ploščami za lahke stavbe

ki so popolnoma ognjvarne in so že nad 10 let preizkušene kot neupogibne in nezh. mljive.

DRŽI TOPLOTO. 10 cm debel zid iz heraklita je v toplotno-tehničnem oziru enak 100 cm opečnemu zidu iz opeke.

PRIHRANEK PRI KURJAVI IN NAPRAVAH spriči 10krat večje t-plo ne zaščite, kot pri enako močnem opečnem zidu.

POCENITEV GRADBE vsled kratke gradbene dobe so manjši stroški prevozi, meze itd.

PRIHRANEK NA KURJAVI: po debelosti heraklitnih sten do 30%.

PRIHRANEK NA T. ŽI: manjši dovozni stroški, manjše dimenzije opor, podlog, nosilcev in tramov.

PRIHRANEK NA PROSTORU, ki je vsled male konstrukcijske debeline heraklitnih plošč neprimerno večji, kakor pri opečnem zidovju, ter jamči za večjo uporabno prostornostno plo-kev.

PRIHRANEK NA GRADBENEM ČASU IN OBRESTITIH: Ker so heraklitne plošče velikih dimenzij, je delo jako uspešno.

Tudi že obstoječe lesene hiše se dajo zboljšati z malimi stroški, ako se naknadno znotraj in zunaj izolirajo s heraklitnimi ploščami. Prosimo, vprašajte nas, daj Vam bomo radevolje vsa pojasnila. Zahtevajte naše zanimive tiskovine.

Pooblaščen heraklit-zastopniki:

„MATERIAL“ TRG. DR.
Z O. Z.

LJUBLJANA, Dunajska cesta 36/2

TELEFON 27-16

BRZOJAV: MATERIAL

SKLADIŠČA: Cufar, Jesenice; Tone Vovk, Bled; Fr. Berjak, Kranj; Fr. Hladnik, Rakek; Josip Klemenčič, Novo mesto; Stajersko, Prekmurje in Koroško; D. Rakusch, Celje in njegova podružnica Kühr & Zemljč v Mariboru.

Priporoča se prvi slovenski zavod Vzajemna zavarovalnica Ljubljana

v lastni palači ob Miklošičevi in Masarykovi cesti

PODRUŽNICE:

Celje, Palača Ljudske posojilnice, Zagreb, Starčevićev trg 6, Sarajevo, Aleksandrova cesta 101, Split, Ulica XI. puka 22, Beograd, Poincareova 2

ZADRUŽNA GOSPODARSKA BANKA

BRZOJAVNI NASLOV: GOSPOBANKA

D. D. V LJUBLJANI (MIKLOŠIČEVA CESTA 10)

TELEFON ŠTEV. 2057, 2470, 2979

Vloge nad Din 500.000.000—

PODRUŽNICE: Bled, Novi Sad, Kranj, Šibenik, Maribor, Kočevje, Celje, Sombor, Djakovo, Split.

Kapital in rezerve nad Din 16.000.000—

Izvršuje vse bančne posle najkulantneje

Poslovne zveze s prvovrstnimi zavodi na vseh tržiščih v tuzemstvu in inozemstvu